

Czwartek, 29 września 2005 r.

6. wnosi, aby grupa kontaktowa głównych partnerów zorganizowała kontynuację konferencji międzynarodowej w Londynie w 2002 r., która powinna określić zasady i wartości stanowiące trzon procesu pokojowego w Nepalu i zgromadzić wszystkich głównych partnerów spośród wspólnoty międzynarodowej, przy udziale króla Gyanendry, maoistowskich grup rebeliantów oraz głównych partii politycznych;
7. wzywa Radę oraz Państwa Członkowskie do dalszego zawieszenia pomocy wojskowej, wnosi o monitorowanie wszelkiej pomocy dla Nepalu oraz o nałożenie rozsądnych sankcji dla podtrzymania nacisku na królewski rząd w celu przywrócenia demokratycznych rządów i rozpatrzenia wszelkich możliwości rozmów pokojowych;
8. wzywa Komisję i administracje Państw Członkowskich do zrewidowania wszelkiej pomocy rozwojowej na rzecz Nepalu oraz upewnienia się, że służy ona podstawowemu celowi złagodzenia nędzy oraz że jest nakierowana na zasadnicze przyczyny konfliktu w kraju;
9. zwraca uwagę, że w kwietniu 2006 r. mają się odbyć wybory samorządowe; wzywa, aby w tym samym czasie przeprowadzono wybory parlamentarne; wnosi, aby UE wysłała misję obserwacji wyborów w celu ich monitorowania; wzywa, aby pełny udział w wyborach mogły wziąć wszystkie partie polityczne;
10. zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy ze strony wszystkich stron; podkreśla, że w Nepalu należy zachować podstawowe wolności i prawa człowieka, zwraca się zatem do króla i maoistów o podpisanie porozumień w sprawie praw człowieka dla zahamowania nadużyć;
11. zauważa fakt uwolnienia niektórych więźniów politycznych, wyrażając jednak głębokie zaniepokojenie, że w więzieniu są nadal przetrzymywani inni przywódcy polityczni, studenci i działacze praw człowieka;
12. podkreśla, że należy natychmiast znieść wszelkie ograniczenia swobody mediów, a wszystkich przetrzymywanych więźniów politycznych należy uwolnić lub postawić im zarzuty;
13. zwraca się do króla o doprowadzenie do rehabilitacji 30 tysięcy mieszkańców Kapilvastu, przesiedlonych w wyniku gwałtownego konfliktu;
14. ponownie stanowczo wzywa rząd Nepalu do przywrócenia Tybetańskiego Biura Uchodźców w Katmandu i umożliwienia przedstawicielstwu Dalai Lamy dalszych działań w zakresie pomocy humanitarnej tybetańskim uciekinierom w porozumieniu z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Uchodźców;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, królowi Gyanendrze, rządowi Indii i innym państw członkowskich Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców.

P6_TA(2005)0368

Tunezja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Tunezji

Parlament Europejski,

- uwzględniając europejsko-śródziemnomorski układ stowarzyszeniowy zawarty między WE i Państwami Członkowskimi a Tunezją ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 2,
- uwzględniając sprawozdania Programu ONZ na rzecz Rozwoju — w sprawie rozwoju społecznego w świecie arabskim z lat 2002, 2003 i 2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, str. 2.

Czwartek, 29 września 2005 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowy impuls do działań prowadzonych przez UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji, we współpracy z partnerami europejskimi” z 21 maja 2003 r. (COM(2003)0294),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Dziesiąta rocznica zawiązania partnerstwa europejsko-śroziemnomorskiego: program roboczy z myślą o podjęciu wyzwań najbliższych pięciu lat” (COM(2005)0139),
 - uwzględniając rezolucję Eurośroziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego przyjętą w Kairze dnia 15 marca 2005 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2005 r. w sprawie odwołania Kongresu Tunezyjskiej Ligi Praw Człowieka,
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji Unii Europejskiej w sprawie utrudnień w działalności Tunezyjskiej Ligi Praw Człowieka z dnia 13 września 2005 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że partnerstwo europejsko-śroziemnomorskie ma na celu w szczególności utworzenie strefy pokoju i stabilności opartej na zasadach praw człowieka, wolności podstawowych i demokracji,
- B. uwzględniając, że polityka sąsiedztwa Unii Europejskiej opiera się na wzajemnie uznawanym przywiązaniu do wspólnych wartości, takich jak demokracja, państwo prawa, dobre zarządzanie i poszanowanie praw człowieka,
- C. przypominając w tym kontekście, że Tunezja i UE ustanowiły wspólnie plan działania określający między innymi priorytet, jakim jest wzmocnienie reform gwarantujących demokrację i państwo prawa, a w szczególności promowanie wolności wypowiedzi, poglądów, stowarzyszania się i zgromadzeń,
- D. uwzględniając, że delegacja Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z krajami Maghrebu udała się niedawno do Tunisu w celu zacieśnienia stosunków parlamentarnych między Tunezją i UE,
- E. uwzględniając, że Tunezja jest zdecydowanie jednym z najbardziej rozwiniętych krajów w tym regionie w dziedzinie polityki gospodarczej, społecznej, sanitarnej, który ponadto bardzo wcześnie uznał zasadę równości między kobietami i mężczyznami, jak również laicki charakter państwa,
- F. żywo zaniepokojony odwołaniem w dniu 5 września 2005 r. Kongresu Tunezyjskiej Ligi Praw Człowieka, który miał się odbyć w dniach 9-11 września 2005 r. w Tunisie,
- G. uwzględniając niezwykle ważną rolę, jaką odgrywa Tunezja, pierwszy kraj śródziemnomorski, który podpisał układ stowarzyszeniowy z WE i Państwami Członkowskimi, w procesie integracji euro-śroziemnomorskiej,
- H. uwzględniając zalecenia Specjalnego Sprawozdawcy Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat popierania i ochrony wolności poglądów i swobody wypowiedzi,
1. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy gospodarcze i społeczne odnotowane w Tunezji, zwłaszcza w dziedzinach edukacji i kształcenia, zdrowia i ubezpieczeń społecznych, oraz wyraża życzenie, aby tym postępom towarzyszył postęp w dziedzinach umacniania demokracji, państwa prawa i praw człowieka, zwłaszcza swobody wypowiedzi, wolności stowarzyszania się i niezależności wymiaru sprawiedliwości, które stanowią część dorobku procesu barcelońskiego;
 2. wyraża nadzieję, że dialog polityczny między UE a Tunezją w ramach układu stowarzyszeniowego będzie nadal uprzywilejowanym instrumentem promowania i poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka;
 3. wyraża niepokój w związku ze sprawą Abbou i domaga się jego bezzwłocznego uwolnienia Mohameda Abbou;
 4. wzywa władze tunezyjskie go przedstawienia wszelkich koniecznych wyjaśnień dotyczących inter-nautów z Zarzis;

Czwartek, 29 września 2005 r.

5. domaga się, aby władze tunezyjskie pozwoliły Tunezyjskiej Lidze Praw Człowieka i Związkowi Dziennikarzy w Tunezji, jak również Stowarzyszeniu Sędziów w Tunezji, na swobodne prowadzenie swojej działalności i przeprowadzenie swoich kongresów;
6. wyraża zaniepokojenie ze względu na brak postępu w przyznawaniu funduszy wspólnotowych mających zapewnić wsparcie finansowe projektom wdrożonym przez Tunezyjską Ligę Praw Człowieka, jak również projektowi IMED (Instytut Śródziemnomorski) i AFTURD (Stowarzyszenie Kobiet Tunezyjskich na rzecz Badań i Rozwoju) dotyczącemu pozytywnych działań na rzecz praw obywatelskich kobiet i równouprawnienia w krajach Maghrebu, projektowi „Santé Sud”, a także projektowi modernizacji sądownictwa;
7. wzywa rząd Tunezji do bezzwłocznego uwolnienia środków wspólnotowych przeznaczonych na wyżej wymienione projekty i do szybkiego dojścia do porozumienia w zakresie modernizacji sądownictwa;
8. wzywa Radę i Komisję do podjęcia działań mających na celu poprawę zarządzania projektami w ramach programu MEDA i Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka oraz zwraca się z usilną prośbą do Komisji o opracowanie działań, jakie należy podjąć w przypadku braku jakiegokolwiek postępu w uwolnieniu środków;
9. nalega, aby Rada i Komisja zintensyfikowały dialog polityczny z Tunezją, oparty na zrozumieniu i wzajemnym poszanowaniu i mający na celu promowanie demokracji, poszanowania praw człowieka, państwa prawa i dobrego zarządzania, domagając się, aby utworzona podkomisja UE-Tunezja ds. praw człowieka stała się w pełni operacyjna w celu omówienia wszystkich kwestii związanych z sytuacją w zakresie praw człowieka, a zwłaszcza poszczególnych przypadków;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Tunezji.

P6_TA(2005)0369

Wojwodina

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obrony wieloetniczności w Wojwodinie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2004 r. w sprawie prześladowań mniejszości w Wojwodinie (¹),
 - uwzględniając sprawozdanie z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie misji rozpoznawczej przeprowadzonej przez delegację ad hoc w Wojwodinie i Belgradzie,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie gotowości Serbii i Czarnogóry do negocjacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Unią Europejską (COM(2005)0476),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE i jej Państwa Członkowskie promują demokratyzację i poszanowanie praw człowieka i mniejszości w Republice Serbii oraz państwie związkowym Serbii i Czarnogóry,
- B. mając na uwadze, że siły polityczne i społeczeństwo obywatelskie nadal sygnalizują przypadki łamania praw człowieka i mniejszości w Wojwodinie, w tym prześladowanie i napaść fizyczną na osoby nienależące do serbskiej wspólnoty etnicznej oraz groźby wobec politycznych przywódców węgierskiej wspólnoty etnicznej,

(¹) Dz.U. C 140 E z 9.6.2005, str. 163.